

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

ג' בחשוון תשפ"א
21 באוקטובר 2020

0491-0022-2020-012439
בד"מ : 58.20

בבית הדין למשמעת של עובדי המדינה

בפני : עו"ד אורי כהן – אב בית הדין
גב' רחל דה מרקדו
מר יצחק פרחי
- יו"ר מותב
- חברת מותב
- חבר מותב

התובעת : נציבות שירות המדינה
ע"י ב"כ עו"ד לינוי מני

הנאשם : אברהם בן עמי

ב"כ הנאשם : עו"ד אילה הוניגמן

נציג המשרד : עו"ד חגי וגנפלד

הכרעת דין

1. הנאשם אברהם בן עמי, המשמש החל משנת 2001 מנהל מחלקת הכשרות במועצה הדתית קרית מלאכי, הועמד לדין משמעתי בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו- (3) לחוק שירות המדינה (משמעת) התשכ"ג – 1963 (להלן – החוק) ביחס לשני אישומים בתובענה המתוקנת, ובעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו- (4) לחוק ביחס לאישום השלישי שבה – הכל כפי שיפורט להלן.
2. הנאשם אחראי מתוקף תפקידו על ביצוע נהלי הכשרות של הרבנות הראשית לישראל, ומפקח על בתי עסק בתחום המועצה הדתית קריית מלאכי ועל מפעלי המזון באזור התעשייה באר טוביה.

3. וכך נטען במבוא לאישומים

א. לענין האיסורים על ביצוע עבודה פרטית/נוספת

- (1) לפי סעיף 28(א) לחוקת העבודה לעובדי הרשויות המקומיות, תשס"ב – 2002 (להלן – החוקה), עובד רשות מקומית אינו רשאי לעסוק בכל עסק או עבודה מחוץ לשרות הרשות המקומית, למעט עבודה ציבורית שלא על מנת לקבל פרס, עבודה מדעית, אומנותית או ספרותית ללא התקשרות קבועה או השקעות הון וקבלת רווחים ממנה שאין עמה עבודה או עיסוק.
- סעיף 28(ג) לחוקה אוסר על רשות מקומית להתיר לעובד לעסוק בעבודת חוץ על מנת לקבל פרס, אלא אם התקיימו התנאים המצטברים הבאים: היא לטובת הכלל; אינה עשויה לפגוע לרעה בתפקידו של עובד הרשות; אין בה משום התחרות בלתי הוגנת עם מי שאינו עובד רשות; אין בה כדי ליצור התקשרות בין העובד לבין אדם, תאגיד או מוסד העומדים במגע כספי, מסחרי או ענייני עם הרשות.
- (2) נוסף על כך, בהתאם לסעיף 11ג. לחוזר מנכ"ל המשרד לשירותי דת- התש"ע/1, כל אדם המכהן כמנהל מחלקת כשרות במועצה דתית אינו רשאי לעסוק בעבודה נוספת בגוף השגחה פרטי.

ב. לענין חובת הדיווח על נוכחות בעבודה

הנאשם נדרש לדווח נוכחות בתחילת יום עבודה ובסיומו, באמצעות החתמת כרטיס הנוכחות. כך בהתאם להוראות נוהל למועצות הדתיות, הקבועות בסעיף 602 לחוזר מנכ"ל המשרד לענייני דתות נז/2, התשנ"ז – 1997.

ג. לענין האיסור לעבוד בימי מחלה או חופשה

- (1) לפי סעיף 12 לחוק חופשה שנתית, תשי"א – 1951 – "עובד לא יעבוד בשכר בימי חופשתו, ואם עבד עבודה סדירה בשכר, איבד את זכותו לדמי חופשה; ואם כבר שולמו, רשאי המעסיק לנכותם משכר העבודה שישולם לעובד או לגבותם בכך דרך בה גובים חוב אזורי".
- (2) סעיף 10 לחוק דמי מחלה, תשל"ו – 1976, קובע את שלילת הזכות לעובד לדמי מחלה, כדלקמן – "עובד שבתקופת מחלתו עבד למעשה בשכר או בתמורה אחרת לא יהיה זכאי לדמי מחלה עקב אותה מחלה, ואם כבר שולמו, רשאי המעסיק או קופת הגמל, לפי העניין, לתבוע החזרתם או לנכותם מכל סכום שהם חבים לעובד".

4. **וכך נטען באישום הראשון – (ביצוע עבודה פרטית ללא אישור ותוך מצב של ניגוד עניינים)**

א. חברת "נטו בע"מ" עוסקת בתחום ייצור יבוא, ומסחר במזון (להלן – חברת נטו). במסגרת תפקידו, הנאשם מפקח על כל מפעלי חברת נטו באזור הגאוגרפי שתחת אחריותו.

ב. במהלך השנים 2015-2018 הועסק הנאשם על ידי "בד"ץ בית יוסף", גוף כשרות פרטי, באופן שסיפק שירותי השגחת כשרות למפעלים של חברת נטו ב-חו"ל.

ג. הנאשם לא ביקש, וממילא גם לא קיבל, אישור לביצוע עבודה פרטית נוספת.

ד. במעשיו אלה, העמיד עצמו הנאשם במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו במועצה, הכולל בין היתר פיקוח על חברת נטו, לבין עבודתו הפרטית הנוספת עבור חברת נטו.

התביעה טענה כי בהתנהגותו זו הנאשם פעל בניגוד להוראות חוזר מנכ"ל, כמפורט לעיל, ואף העמיד עצמו במצב שבו הוא עשוי להימצא בניגוד עניינים בין תפקידו במועצה לבין עבודתו הנוספת מטעם "בד"ץ בית יוסף", גוף השגחה פרטי, וזאת בשל אופי תפקידו המחייב אותו להיות בלתי תלוי באופן ביצוע תפקידו.

בכך, פגע הנאשם במשמעת שירות המדינה, פעל בניגוד להוראות סעיפים 28(א) ו-17(ג) לחוקה ולהוראות חוזר מנכ"ל כמפורט לעיל.

הנאשם התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד מדינה והפוגעת בשמו הטוב של שירות המדינה ובתדמיתו בעיני הציבור.

אשר על כן הואשם הנאשם בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו-3 לחוק ביחס לאישום הראשון.

5. **וכך נטען באישום השני (אי החתמת כרטיס נוכחות, ואי דיווח כלל על נוכחות במקום העבודה)**

בתקופה מסויימת, שמישכה אינו ידוע במדוייק למאשימה, בתוך תקופת העסקתו של הנאשם במועצה, ובפרט בתקופה שבין חודש ינואר 2017 לחודש אפריל 2018 (כולל), לא החתים הנאשם כרטיס נוכחות, כמתחייב, ולא דיווח כלל על נוכחות במקום העבודה.

התביעה טענה כי במעשיו אלה, הפר הנאשם את חובתו לדווח נוכחות באמצעות החתמת כרטיס נוכחות בתחילת יום העבודה ובסיומו.

אשר על כן הואשם הנאשם בעבירות לפי סעיפים 17(1), 2(2) ו-3(3) לחוק גם ביחס לאישום השני.

6. וכך נטען באישום השלישי (קבלת שכר שלא כדין עבור ימי חופשה וימי מחלה)

א. בהמשך למתואר באישום הראשון, בתקופה שבין חודש ינואר 2017 לחודש אפריל 2018 (כולל), ב-68 מועדים שונים, קיבל הנאשם שכר עבודה בגין ימי חופשה או מחלה הגם שבאותם מועדים עסק בעבודתו הפרטית ללא היתר בחו"ל (הכל כמפורט בנספח לכתב התובענה).

ב. הנאשם לא היה זכאי לקבלת שכר עבודה עבור ימי חופשה ועבור ימי מחלה, כאמור במבוא לאישומים.

התביעה טענה כי במעשיו אלה, הנאשם קיבל שכר עבודה לו לא היה זכאי. בכך, פגע במשמעת שירות המדינה, שלשל כספים לכיסו בניגוד להוראות חוק חופשה שנתית וחוק דמי מחלה, והתנהג התנהגות שאינה הולמת ובלתי הוגנת במילוי תפקידו כעובד מדינה ושעלולה לפגוע בתדמיתו או בשמו הטוב של שירות המדינה.

אשר על כן הואשם הנאשם בעבירות לפי סעיפים 17(1), 2(2), 3(3) ו-4(4) לחוק שירות המדינה ביחס לאישום השלישי.

7. בדיון שהתקיים ביום 19.10.20 הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, באישומים ובעבירות המשמעת שיוחסו לו בתובענה המתוקנת, והורשע על פי הודאתו.

8. הכרעת הדין ניתנה במעמד הצדדים ביום א' בחשוון תשפ"א – 19.10.20. כאמור.

(-)	(-)	(-)
יחזק פרחי	רחל דה מרקדו	עו"ד אורי כהן
חבר	חברה	אב בית הדין יו"ר המותב